

לומר כי יז' לאונטייף נראה כיהודי אשכנזי לגמרי. לאונטייף, תימהוני בן כ-45, הוא נוצרי שעלה לארץ מפולין בשנות ה-60. מייד עם בואו לארץ הוא התחבר עם חוגי הימין הקיצוני, בעיקר אנשים בחוגו של הד"ר ישראל אלדר.

במשך כמה שנים שימש כקריין ברדיו אר"י רופה החופשית בשפה הפולנית, בשידורי תעמולה אנטיקומוניסטיים, שהופנו לגוש ה"מזרחי". עם עלותו ארצה, בעזרת ידידו ישר"ל אלדר, יליד פולין, הוא נפגש עם מנחם בגין, שהיה אז ראש-האופוזיציה, וניסה לשכנעו בנחיצותו של עיתון ימני בשפה הפולנית, שייצא לאור בארץ. בגין לא התלהב מהרעיון, והקשר הקצר ביניהם הסתיים.

בסוף שנות ה-60 החלה הירדרדותו לעבר האלכוהול. אז גם נתפס על-ידי שירותי הביטחון, יחד עם עוד שני אנשים, בחשד כי ניסו לחטוף מטוס באירופה לשם מיקוח כספי. כסופו של דבר הוא שוחרר, מבלי שהוגש נגדו כתב-אישום.

הוא הפך לאלכוהוליסט, המסתובב בחוץ צות ירושלים כשבקבוקי-משקה קבוע בידיו. הירושלמים מכירים אותו כשיכור, המסתובב באיזור החוביפה, כשפעם לפעם הוא מטריד אנשים ומחרפם. בעבר הוגשו נגדו כמה כתבי-אישום על תקיפת אנשים. גם בפעמים ה"קודמות הוא נשלח להסתכלות, כדי לבדוק אם הוא כשיר לעמוד למישפט. כסופו של דבר, הוחלט כי הוא יכול לעמוד למישפט והוא הורשע בתקיפה ובהטרדה. הפעם, אם לאחר 15 ימי-ההסתכלות יוח"ל טל כי הוא כשיר לעמוד למישפט, יהיה האי-שום "סיכון חיי-אדם בנתיב תעבורה ציבורי".

פסטיבל נהגים בהונולולו

מה בער למישטרת-ישראל להעניק ציון-לשבח לנהג, יום לאחר המיקרה, רחוק מאוד מזמן סיום התקירה? על כך משיב עוזי סנדורי, דובר המחוז הדרומי של מישטרת-ישראל: "יש נושא שלא נתון לבדיקה ולהוכחות. יש אדם שהעיד שהיה שיכור, ויש עדויות של נוסעים באוטובוס שאומרות שהאיש התנהג בצורה אלימה כלפי הנהג, תוך כדי הנסיעה, ועוד לפני האירוע."

לנהגי דן באיזור תל-אביב זה קורה כמעט בכל יום. גם לנהגי-המוניות זה קורה לעיתים קרובות. אנשים שיכורים או לא-יציבים נוסעים בקווי התחבורה הציבורית, ולא תמיד יושבים רגלי-הרגל במושבם.

אם התנהג יז' לאונטייף באלימות כבר מתחילת הנסיעה, האם לא היה על הנהג לסור בב מייד את האוטובוס ולחזור לתחנה המרכזית?

אם יתברר בחקירה כי אכן לא נהג הנהג כפי שצריך — להחזיר את האוטובוס מייד או לעצרו — האם תילקח ממנו תעודת-ההוקרה? תשובת הדובר עוזי סנדורי: "לנהג אין עבר של פרובוקציה, צריך דימיון מאוד מפותח כדי לחשוב שהוא חיכה להזדמנות. אם יתברר שכך, אודיע לך מה נעשה. אסור לשכוח שהנהג קיבל הערכה על התנהגותו הטובה כנהג-אוטובוס — למה לא. לא שלחנו אותו לייצג את ישראל בפסטיבל נהגים בהונולולו."

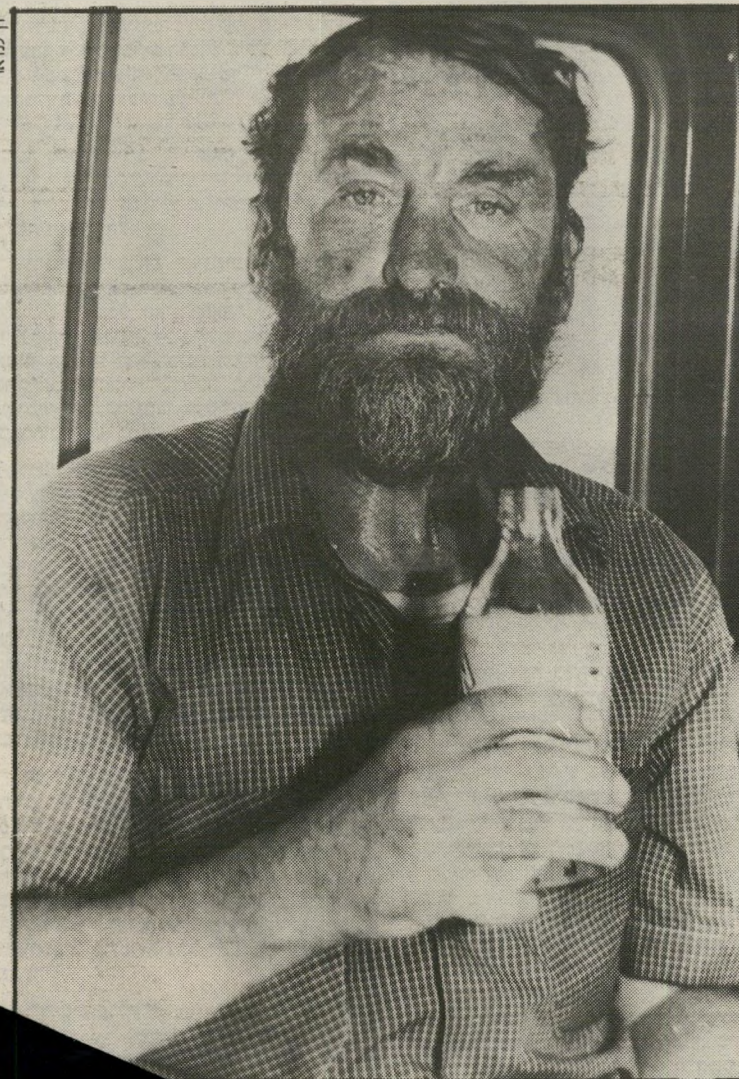
המישטרה, הצבא, נחפזים לעיתים לשבח, ורק כעבור זמן, במהלך ה"מבצע" דית מתבררות העובדות. כך צויין לשר המשפטים רג ערבי שניצל את הפסטיבל לטובתו.

ארבעה עדים ראו כי רק אחרי שנעצר האוטובוס התקיים מאבק גופני בין הנהג לנסוע השיכור. איש לא ראה בשיכור הפולני דמות מאיימת, מעבר לאי-הנוחות המובנת הקיימת, כשנמצאים במחיצה אחת עם שיכור המריץ ריח רע המתנרנד ככבדות. הנהג ראה בו מחבל.

בכל התמונות שבהם נראה הפולני, קשה לחשוב עליו כעל ערבי ממחנה-פליטים ליד עזה. אלמלא היה נוצרי אפשר היה בקלות

רוצה לרבר נגד חברים שלי לעבודה. אני רק יודע עכשיו, כי ציריה-מכשפות שחששתי ממנו מתחיל להתממש".
שבכו: "כשאני חושב מה יכול היה לקרות, כל הגוף שלי רועד. אני מרגיש כאילו נולדתי מחדש." זו היתה תגובתו המיידית, מייד אחרי שהגיע באוטובוס, ולאחר שירדו הנוסעים, שהעירו רובם ככולם כי לא ראו ולא שמעו דבר, ובוודאי שלא ראו את השיכור תופס את ההגה במהלך הנסיעה.

מספרים שיש נהגים ב"אגד" שכבר חודשיים מפנטזים מה הם היו עושים אילו הפלסטיני היה תוקף אותם. הרבה סימוני-שאלה בפרשת השיכור הפולני, שתקף את נהג "אגד". הרבה סימוני-שאלה וגם צל"ש אחד

יז' לאונטייף למחרת התקרית. פולני אינו ערבי

באוטובוס שבו נהגת ככביש ירושלים-תל אביב, סמוך לשכונת טלודסטון, והודות לפעולה מהירה מצידך מנעת אסון כבד. "על החתום תתניצב אריה ביבי. יש טיפוס של נהג אגד, שמוה חודשיים מנסה להוכיח שאילו היה הוא נוהג באוטובוס 405 לירושלים, היה נוהג אחרת מאשר משה אלול. שם, באגד, עורכים הנהגים מין "טוטו ראמבו" ומספרים נפלאות על "איך הם היו מתנהגים ומגיבים אילו..." אילו היו הם נוהגים באותו יום נורא, כשהתנפל הצעיר הפלסטיני על נהג האוטובוס.

והנהגים ממשיכים לפנטז. לשבתאי שבכו נקרת ההזדמנות להוכיח לכולם. הוא נהג אחרת.

כבוקר יצא מהתחנה המרכזית של ירושלים, וכעבור שעותיים חזר אליה כמנצח. הוא הראה למשה אלול שאפשר אחרת.

התמונה המתקבלת בשלב זה, משיחזור האירוע: בשעה 12.30 יצא האוטובוס בקו 433 מירושלים לכיוון ראשון-לציון. האוטובוס היה מלא בנוסעים. כמושב שמאחורי הנהג ישבו שני נוסעים, אחד מהם היה יז' לאוני טייף.

הנהג טען בעדותו כי כבר בירידה מהקס"ט טל ניגש אליו יז' ודיבר דברים לא-ברורים. כשהגיע האוטובוס לסביבת קריית טלודסטון, המוקם שבו אירע אסון האוטובוס בקו 405, קם הפולני בשנית ופסע לכיוון הנהג.

פה מתפצלות העדויות. הנהג טוען כי הפולני תפס בחוזקה את ההגה ונשכב על המדף שלפני הנהג. הפולני אומר כי פשוט ביקש לרדת.

אחרי המיקרה של אוטובוס 405, ניתנה הוראה לכל נהגי אגד להאט מייד, עד עצירה מוחלטת, ברגע שאחד הנוסעים מתקרב בעת הנסיעה לעבר הנהג.

שבתאי שבכו בעדותו: "לאחר שלחצתי על הבלמים, הפעלתי את בלם-הידוי ונתתי לו מכה במדף. נשכבתי על ההגה. האיש עף לכיוון הדלת הקדמית, ומהמכה שהנחתי עליו נפל למטה במדרגות. האיש עלה והסתער עלי שנית. נכנסתי בו. כשני אגרופים בי ראש ובעורף השכבתי אותו שוב על הדלת."

דקות מעטות לאחר-מכן הגיעה המישטרה, גבתה עדויות, עצרה את יז' לאונטייף ואיפ"ש שרה לנהג האוטובוס ולנוסעים להמשיך בניסיעתם.

ברור כי במהלך כל התקרית ידע הנהג שיש לו עסק עם נוסע שיכור, שאינו יכול להתגונן בעיליות. מאחר שכל זה קרה כשהאוטובוס עמד במקום, בצד הצפוני של הכיביש, ליד מעלה הגיבעה, לא היתה דרושה לנהג גבורה רבה.

עם של נפוחי חזה

ל מני כמה שבועות אמר משה אלול, נהג ה-405, שהוא יודע שיש נהגים רבים באגד האומרים כי אילו היו במקומו, היו נוהגים אחרת. היו מצליחים למנוע את הירידה-רות האוטובוס, והיו מצילים את נוסעיו. הוא הסביר כי התוקף ידע בדיוק את אשר הוא עושה, הוא התאמן כמשך שבועות לפני כן. הקרב היה על ההגה, הראשון שעזוב מפסיד. הוא הוסיף והסביר כי רק מן שלא מבין שאל שאלות ושם את עצמו במקום משה אלול.

דויד גולן, דובר אגד: "אסור לאיש לנסות ולחשוב מה היה עושה במקומו של משה אלול. הכל ארך שניות. אני בטוח כי ישנם לאימעט נהגים בחברה שאומרים שהיו נוהגים אחרת, ורק מחכים להזדמנות להוכיח זאת. מילחמת ששת-הימים גרמה לנו להיות עם של נפוחי-חזה. זה הפך להיות חלק מהה"ווייה הישראלית, גילויי-הגבורה האלה."

משה אלול מחזיק דברים רבים בבטן. למעשה הוא רצה להגיב, אך הדבר נמנע ממנו בהוראת דובר אגד. כל שאמר לי הוא: "אינני